

Kőnig Istvánné Szülei

Anyám és apám nászúton Velencében, 1924-ben.

Apám és anyám Békéscsabán ismerkedtek meg. Apám tizenhárom évvel idősebb volt anyámnál, már meglelt ember volt, amikor megismerkedtek. Valami összejöveten vagy bálban bemutatták őket egymásnak. Anyám mesélte, hogy apám híresen jóképű volt, és anyám mindig azt akarta, hogy a Steinberger felesége legyen.

A szüleim nagy társasági életet éltek. Eszembe jutott egy pár ismerősük. Volt két ügyvéd, egy banktisztviselő, egy fakereskedő, volt egy, akinek textilüzlete volt, egy, akinek malma. Ezek mind zsidók voltak. Nem is tudom, hogy anyámnak volt-e keresztény ismerőse. Egymás lakásán jöttek össze, beszélgettek, és a nők meg a férfiak külön kártyáztak. Nálunk is sokszor volt vendégség, de akkor minket mindig fölzavartak az emeletre. Amíg elemibe jártam, addig nagyobb összejövetelek voltak. Később, ahogy romlott a helyzet, már nem. Én abból vettem észre, hogy romlik a helyzet, hogy először volt szakácsnő, szobalány, sofőr, meg mit tudom én, aztán már csak a szobalány, aztán már csak bejárónő.

Jártak színházba is. Jártak hangversenyre, emlékszem, volt egyszer egy vak zsidó zongorista [Ungár Imre] Békéscsabán. Nem tudom, miért, a gyerekeket nem vitték. Minket a szüleink teljesen kirekesztettek a társasági életből.

Apám minden vasárnap bridzsezni ment. [Békés]Csabán volt egy Fiume nevű szálloda, oda járt. Anyámnak is voltak barátnői, aztán járt varrónőhöz, át-átment a sógornőjéhez.